

הורינו

פרשת ויקהל - פרה תשפ"ה | שנה ב' 67

הורים נחל

הורינו דברות קדשך

כיבוד אב ואם בפרשת השבוע עפ"י 'המאורות הגדולים',
הגאון רבי שמשון קורלנדסקי שליט"א

לא תבטרו אש בכל משבתיכם ביום השבת (ל"ה, ג')

גדולי החסידות מפרשים שהמילים בפסוק לא תבטרו אש בכל משבתיכם הם ראשי תיבות "לְאִבְתֶּם", ויש כאן רמז נפלא. שהרי מובא בספרים הקדושים שעל ידי שהבן הוא צדיק, מציל את אביו מדינה של גיהנום. והנה הגמרא מביאה¹ את הברייתא שלדברי ר' נתן, הבערה לחלק יצאת. ומפרש רש"י בסנהדרין - **לחלק יצאת** - מן הכלל, ללמד על הכלל כולו יצא וכו' והיינו שהתורה כתבה בנפרד את איסור הבערת אש, וממנה נלמד לכל שאר אבות מלאכות של שבת. ומובא בזהר הק' "מאן דנטר שבתא כמאן דנטר אורייתא כולה" והפירוש - מי ששומר שבת, כאילו שומר את כל התורה כולה.

ולפי זה מסבירים גדולי החסידות - זהו הרמז: לא תבטרו אש בכל משבתיכם הם ראשי תיבות "לְאִבְתֶּם", והיינו שישמרו את השבת כולה כמצוותה וכתיקונה בכל ל"ט אבות מלאכות, ועל ידי זה ימנעו ויצילו את האבות מהבערת אש הגיהנום! (בית אשר, ומובא ב"שש אנוכי על אמרתך")

פְּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל
(מפטיר פרשת פרה, במדבר י"ט ב')

הגמרא² מביאה את כל המעשה הידוע עם דמא בן נתינה: "בקשו

1. שבת ע. סנהדרין ל"ה: 2. קידושין ל"א.

ממנו חכמים אבנים לאפוד בששים ריבוא שכן רוב כהנא מתני בשמונים ריבוא והיה מפתח מונח תחת מראשותיו של אביו ולא ציערו לשנה האחרת נתן הקב"ה שכרו שנולדה לו פרה אדומה בעדרו" ומבאר הבן איש חי בספרו בן יהוידע, "מה שפרע לו שכרו בפרה אדומה ולא פרע לו שירותיו כל זה הריווח באופן אחר, מכמה טעמים. האחד שבזה ניכר הדבר הזה אצלו יותר ולא יתלה בטבע וכו' (וכדאי לעיין בדבריו על הגמרא, באריכות) שיש שני סימנים לפרה אדומה לידע שלא נתנו עליה עול, האחד בעיניים שלה, שאם נתנו עליה עול לא יהיו שווים זה בזה והשני בשערות שיש לה מעת לידתה ב' שערות בצווארה זקופות ואם נתנו עליה עול יהיו כפופים עיין שם ולכן פרע לו שכרו בפרה אדומה שסימן כשרותה הוא בעיניים, לרמז שהכבוד שעשה לאביו, יהיה הוא לעיניים לישראל, כלומר שעם ישראל ילמדו ממנו קל וחומר שחייבים הם לכבד את הוריהם. וכן רמזו לו בסימן השערות שלה שהן זקופות, שזה הממון שדומה לשערות שלוקח בשכר המצווה יהיה זקוף וקיים אצלו ולא יאבד מידו. כיון שהתברך "למעו ייטב לך" ולכן ממנו יעמוד ויחזיק.

ובני ידידי כבוד הרב יעקב נר"ו פירש הטעם שניתן לו שכרו בפרה אדומה כדי שיצא מזה סנגוריה על ישראל כי הוא בזבז ממון בעבור מצות כבוד אב שהשכל מחייבה, וישראל בזבז ממון רב הזה בעבור פרה אדומה שהיא מצוה חוקית שאין השכל מחייבה וכו'

כשם שחובה על כל אחד ואחד מישראל ללמוד את ההלכות המצויות, כהלכות ברכות, שבת, שמירת הלשון ועוד, כך חובה על כל אדם ללמוד ולשנן את הלכות כיבוד אב ואם ומוראם, שמצווה זו היא תמידית בכל זמן, וחמורה היא עד מאוד, ואם לא ילמד את הלכותיה, מאין ידע היאך לקיימן, ויכשל בדברים רבים, מבלי לדעת שהוא נכשל.

הורינו דרך חיים

כיבוד אב ואם
בהלכה ומנהג

לבקש טובה בזכות ההורים - חלק א'

מובא בגמרא במסכת קידושין הלכה, שכאשר אדם נדרש לבקש טובה, ויודע שאם יזכיר את זכות אביו או אימו, זה יגרום שימלאו את בקשתו, מצווה עליו להזכיר את זכותם, משום שזה כבוד עבורם. אמנם כתבו בפוסקים שיש חילוקי דין בעניין. יש מקומות שיש חובה להזכיר את זכות אבותיו, יש מקומות שזו מצווה אבל לא חיוב, ויש מקומות שההלכה היא שלא יזכיר את זכות אביו, ונפרט. (חלק בשבוע זה וחלק בשבוע הבא בעז"ה) חובה להזכיר זכות אביו או אימו: כאשר מדובר בבקשה כזו שאם יבקשנה מצד עצמו לא יענו לבקשתו, אלא אם כן יפעיל לחץ והזכרת זכויות הוריו, והוא מעריך שהזכרת זכויותיהם תועיל, במקרה כזה חובה עליו להזכיר זכותם כאשר מבקש, משום שאם לא יזכיר את זכות הוריו, הרי יפגע בכבודם בעיניהם, בכך שכביכול מתנכר אליהם. וכן כאשר ייודע הדבר להוריו שבנם לא נעזר בשמם, יפגע בכבודם.

ואם יפגעו שלא הזכירו, אז גם אם מדובר במקרה שמעריך שכן היו מקבלים את בקשתו בזכות עצמו, כיון שאחרי הכל זו תהיה

פגיעה בכבוד הוריו בכך שמתעלם מזכותם שיכולה להועיל בבקשה, ולכן חייב לבקש ולהזכיר את זכותם. דוגמאות למקרים כאלו: ראובן לוי מנסה להתקבל לכולל, בעת הראיון הוא מספר על מה שלמד, ומזכיר בפני ראש הכולל שהוא בנו של אביו הרב לוי, שהוא ידיד נעורים של ראש הכולל. במקרה זה, אם ראובן לא היה מזכיר את אביו, הייתה בכך פגיעה בכבודו כאשר נודע לראש הכולל שהוא בנו של ידידו. וכך גם אביו הרב לוי היה נפגע שבנו "מסתיר" אותו ומתבייש בו כביכול. שמעון פנה למנהל גמ"ח בבקשה לקבלת הלוואה מוגדלת, כשהוא יודע שלא לכל אחד נותנים כזאת הלוואה, ולכן דבר בזכות עצמו וציין שהוא פורע תמיד בזמן ויש לו ערבים טובים ומהימנים. אולם מנהל הגמ"ח התפלל בליבו מדוע שמעון אינו מציין שאביו אדם מכובד ואמיד שיכול לעמוד לצידו במקרה של קושי בהחזר וכדו' והרי אביו מוכר ואהוד על בני המקום, במקרה כזה כבודו של האב נפגע ולכן שמעון היה חייב להזכירו בפני מנהל הקרן.

מעשה אבות

סיפור מהחיים

בתחילת פרוץ מלחמת העולם השנייה, כשניצני האנטישמיות כבר היו ניכרים בכל פינה ופינה, ניסה כל אחד למצוא איזו דרך לברוח ולמצוא מחסה לנפשו ולבני ביתו. ואז הצליח ד"ר פרינקל ז"ל להשיג אישורי יציאה מוינה ולברוח מבעוד מועד מחמת המציק, אבל מה שעצר בעדו הוא, שלא רצה לעזוב את הוריו לבדם, בימים טרופים אלו. ולא ידע מה להחליט, כי אם יישאר שם הרי הוא בסכנת מוות, וביקש מהקב"ה שישלח לו רמז כיצד לנהוג ומה לעשות.

יום אחד חזר אביו לביתו בשברון לב נורא, כאשר מספר הוא לבני ביתו מה שראו עיניו, איך הנאצים ימ"ש הרסו וחיללו בית כנסת עד היסוד, ולקח איזה אבן מארון הקודש והביאו לביתו למזכרת מבית הכנסת שחולל. וד"ר פרינקל לוקח את האבן בידו ורואה שהוא חלק מלוחות האבן שהיו מעל הארון קודש, ולתדהמתו היה זה החלק שעליו כתוב 'כבד את אביך ואת אמך', והבין שזה הרמז שציפה לו מן השמים שיישאר עם הוריו, וכך עשה. ואכן זכה הוא להבטחת התורה למען יאריכון ימיו, והוא והוריו שרדו את המלחמה וחי עוד שנים רבות לאחריה.

היה איזה בחור שמשפחתו לא נמנתה על עדת חסידי גור, אבל הבחור נמשך לבו אחר מרן הבית ישראל זי"ע, והיה הולך להתפלל שם, וכן בכל הטיש'ן היה משתתף מתחילה ועד סוף, והיה כרוך אחר רבו בכל הזמנים. לאביו היה קשה העניין, משום שבנו כמעט לא היה בבית עם הוריו, לא הלך להתפלל עם אביו, ובשולחן שבת היה סועד במהירות ורץ להטיש וכדו' בכל הזמנים.

נכנס אביו אל הקודש פנימה ושפך את ליבו בפני מרן הבית ישראל, שזה מפריע לו מאוד. אמר לו הרבי, שיאמר לבנו שיתחיל להתפלל בבית מדרשו של אביו והוא כבר ידבר עימו. כאשר הבחור עבור לומר 'גוט שבת' לפני הרבי, עצר אותו מרן הבית ישראל ואמר לו: בחור'ל, עס שטייט אין 'אמרי אמת' אז מ'דארף מכבד זיין א טאטע מאמע' (כתוב ב'אמרי אמת' שצריך לכבד את אבא ואמא) כי הבין מרן הבית ישראל שמאחר שהבחור נתפס לחסידות עד כדי כך, שלא יועיל לומר לו כך כתוב בתורה, או בשו"ע, אלא אם כתוב כן ב'אמרי אמת'..

בספר "שרידי אש" שיצא מחדש, מסופר מעשה נפלא שסיפר הגאון רבי יעקב יחיאל ויינברג זצ"ל בעניין כיבוד אב ואם: היה זה בעת אמירת 'זכור' ביום הכיפורים לאחר מלחמת העולם הראשונה. על יד אחד מבתי הכנסת של ברלין נעצרה שורה גדולה של רכבי פאר. מאחד מהם יצא שר גדול ורם דרג, אשר הוא ואביו היו מוכרים כיהודים מתבוללים רח"ל, הוא נכנס לבית הכנסת, אמר 'זכור' ושב מיד על עקבותיו.

הדבר העלה את חמתם של המתפללים אשר ראו אותו מגיע עם שאון גדול של רכבים בעיצומו של יום הכיפורים, ושמנו את שמו ללעג ולקלס. מחה בהם רב בית הכנסת ואמר: אל תזלזלו בו! מזה שהגיע לומר 'זכור' על אביו ולהטיב לנשמתו, יכולים אנו להבין שהשלחת הישראלית עדיין בוערת בקרבו והרגש של מצות כיבוד אב עדיין מפעפע בו. יכולים אנו להאמין אפוא שיצא ממנו דבר טוב.

סיפר הכותב שם בספר "שרידי אש": לפני כמה שנים סיפרתי מעשה זה לפני קבוצה של יהודים שהתחזקו בתורה, נעמד יהודי אחד על רגליו ואמר: אני הוא נינו של אותו שר כפי שנקבת בשמו.

רב הנסתר

מאמר חז"ל או מעשה רב בנושאי מצוות כיבוד הורים נטמנו בתמונה, גלו ושלחו לנו, ואולי תזכו בפרסים!

horeinuorg@gmail.com
או בפקס: 077-6021640

פתרון חידת 'רב הנסתר' לפרשת כי תישא

בכלל איסור מקלה אביו ואימו הוא לגרום להם לביזיון ואפילו במקום מצוה, משום דבמקלה אביו ואימו לא נאמר 'אני ה', לומר לך שגם במקום מצווה אסור לבזותם. (קובץ הערות סי' י"ז)

הודעה תשלח לפותרים נכונה שעלו בגורל.

בנינו היקר נשוי כבר כשלוש וחצי שנים, היחסים שלנו כהורים, אתו ועם כלתנו, היו בשנה האחרונה די צוננים, הרגשנו קצת מרוחקים, ולא ניכנס לסיבות איך נוצר מצב כזה. זה קשה לנו, אבל קיוונו שזו תקופה שתחלוף של השקעה מצידו בבית שלו, וחלק מתהליך של עצמאות בעיניו. למרות שבעינינו מעולם לא ראינו עצמנו כמפריעים לתהליך הפנימי של הבית ועצמאותם ובגרותם של הזוג.

לקראת ימי הפסח, ביקשנו מהם לדעת אם הם מתכננים להגיע אלינו בעז"ה לימי החג. ואז התעורר וויכוח. בנו הלך לשאול רב מסוים, שהנחה אותו מבלי לשמוע אותנו ולבדוק איתנו, להתרחק מאיתנו - הוריו אוהביו, ימי החג (כרגע). האם אפשר ליצור קרע במשפחה מבלי לבדוק את הצד השני? האם לא כדאי היה להנחותו להוביל למקום אחר ולמנוע עוגמת נפש להורים?!

לקבל אתכם ולשמוע אתכם, ואדרבה, לחתור לאמת הנדרשת בזהירות המופלגת בהלכות כיבוד אב ואם. ובכל מקרה, שימו לב יותר מכל לעניין הבא: כרגע זה בסך הכל אירוח בחג הפסח. עם כל הכאב והצער, אנא אל תפעלו בדרך שתגרום חלילה לריחוק נוסף. זכרו שלמרות שהבן שלכם הוא זה החייב בכבודכם, בכל זאת אתם המבוגרים האחראים. השאירו ערוץ פתוח וחם, שלחו להם מתנה לחג עם מכתב בו תביעו את אהבתכם, לצד תפילה לימים של קרבה גדולה יותר. ומי יודע, אולי זה יפתח את הלבבות יותר מכל. והלואי ונזכה בעז"ה שבימי הפסח ניגאל, ויבוא אליהו וישיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם.

שלום רב הנושאים האלו הינם מורכבים. וכיוון שאנחנו לא יודעים את הפרטים, ובוודאי שלא נכתוב נגד דעת תורה של רב, נכתוב רק מה ניתן לעשות בכל זאת. ראשית כל, אפשר לשאול את הבן, האם אותו רב שהורה לו כך, הינו רב פוסק מומחה להלכות כיבוד אב ואם, שהרי מדובר כאן בהלכות של דאורייתא, ואם זו פגיעה בהורים זה חמור מאוד, האם הבן היקר היה הולך לשאול רב פוסק בהלכות שחיטה, שאלה הלכתית בהלכות ממונות? כדי לפסוק בהלכות כיבוד אב ואם חייב להיות שהרב יהיה מומחה ופוסק בהלכות חמורות אלו. שנית, אתם עצמכם יכולים תמיד לפנות גם אתם לאותה דעת תורה ולהציע את הצד שלכם. במקרים רבים הרבנים שמחים להיפגש עם ההורים ולעזור כפי יכולתם, בטוחנו כי הרב ישמח

תורת אמן

עיון והתבוננות

ויש להוסיף שכל הנ"ל מדובר מצד עיקר הדין כשאין אפשרות ליישב את ההדורים, אך מצד ההשקפה הנכונה ודאי שהצורה הנכונה הוא שהשידוך יתנהל ע"י ההורים, וכפי שמצינו בפרשת 'חיי שרה' שהוא 'פרשת השידוכים בתורה' שהאריכה התורה הרבה בשידוך של יצחק ורבקה, וכן בפרשת ויצא בשידוך של יעקב עם לאה ורחל.

וחידד הג"ר אליהו ברוך פינקל זצ"ל (קונטרס השידוכים) שהתורה אינה 'ספר סיפורים' חלילה, אלא מעשה אבות סימן לבנים, שצריך שהשידוך יתנהל ע"י ההורים של החתן והכלה, וזה מה שסיפרה תורה שהשידוך של יצחק התנהל ע"י אברהם אביו באמצעות שלוחו אליעזר, וכן יעקב קיבל הוראות ברורות מיצחק ורבקה לאן ללכת ואת מי לשאת לאשה, אבל אברהם ושרה לא היה על ידי ההורים לכן לא הוזכר בתורה השידוך של אברהם.

ואמר הג"ר משה שטרנבוך שליט"א שרואים מזה שמוטל מצות נישואי הבנים על האב, שצורת הדברים על פי תורה שהאב מחתן את בניו, ולא שהבן מחליט בעצמו.

לשמוע לקול ועצת ההורים בענייני שידוכים - מעשה רב

הג"ר ר' גרשון מלצר שליט"א בשיעורו הביא מדברי מרן הגרא"מ שך זצ"ל שכתב במכתב לבחור שרצה להתארס עם אחת, אבל אמו לא רוצה אותה, ושאל מה לעשות? וכתב לו: אמנם מצד הדין אין אתה מחויב לשמוע בקולה, אבל עצה טובה קמ"ל אל תהרוס את חיך לריב עם ההורים שלך.

סיפר הג"ר דב יפה זצוק"ל¹ מעשה שהיה בבחור בישיבת 'קול תורה' שהיה מעוניין בשידוך שהוריו התנגדו לו נחרצות, הבחור שאל את אחד מגדולי הדור וענה לו שאינו חייב לשמוע להוריו כמבואר ברמ"א (יו"ד ר"מ כ"ה), כששמע זאת מרן הגרש"ז אוירבאך זצ"ל אמר לבחור: **צריך גם שכל טוב!** וכדאי לו לשמוע לקול אביו לטובתו. עוד יש להוסיף שגם כאשר עפ"י דין אין חייב לשמוע בקולם עדיין הוא מחויב לומר להם זאת בצורה שאין בה בזיון, כמבואר בשו"ע (יו"ד ר"מ ב) ולא סותר את דבריו ולא מכריע את דבריו בפניו, ולא גרע מעבר אביו על דין תורה שצריך לומר לו בדרך כבוד.

1. בית ד' גלך פרק א' עמוד כ"ה

כיבוד אב ואם במשנתו ההלכתית של בעל 'ערוך השולחן'

הגאון רבי יחיאל מיכל הלוי אפשטיין זצוק"ל, מנובהרדוק. גיסו של הנצי"ב מוולוז'ין.
לרגל יום הירצייט בשב"ק כ"ב אדר

לא באה לידי ביטוי במצוות 'כיבוד אב ואם' יותר מהגויים, שהרי גם אומות העולם מכבדים את הוריהם, ויותר מכך, הרי הגמרא מביאה דוגמא למצוות כיבוד אב דווקא מגוי - דמה בן נתינה. ומביא שם את דעת 'ספר-חסידי'ם, שלא בכל מצב יש להימנע

מלהעיר את ההורים, וזה לשונו "כתוב בספר חסידים...דווקא כשהאב אינו מצטער על שלא הקיצו, אבל אם יודע שיצטער, צריך להקיצו. וכן ללכת לבית הכנסת או לדבר מצוה - מקיצו..." ותמה על כך שמלשון הגמרא אינו משמע כן, ומיישב "ואולי הכל לפי מה שהוא אדם... ומכל מקום טוב יותר להקיצו על ידי אחר ולא על ידי עצמו. וכמדומני שכן המנהג, וכן נכון לעשות".

ומ"מ לסיכום הדברים ניתן להביא את דבריו שכתב קודם, באותו הענין לבאר את מהות ההבדל בינינו ובין הנהגת הגויים המכבדים את הוריהם: כיבוד אב ואם היא מהמצוות השכליות, ונתפשטה בכל אומה ולשון. וגם הכופרים בתורה נזהרים בה מפני השכל והטבע. ואנחנו עם בני ישראל נצטוונו על כל מצוה שכליות לבלי לעשותה מפני השכל, אלא מפני ציווי הקב"ה בתורתו הקדושה. ויראה לי דלכן בדברות האחרונות כתיב "כבד את אביך ואת אמך כאשר צווך ה' אלוקיך". כלומר: לא תכבדם מפני שהשכל גוזר כן, אלא כאשר צווך ה' אלוקיך. ובדברות הראשונות לא הוצרכו לזה, מפני שהיו במדרגה גדולה, כדכתיב: "אני אמרתי... ובני עליון כולכם". ופשיטא שכל מה שעשו - לא עשו רק מפני ציווי הקדוש ברוך הוא. אבל בדברות האחרונות, אחר חטא העגל שירדו ממדריגתם - נצטרכו להזהירם על זה.

בראש הלכות כיבוד אב ואם¹ כותב ומבאר גודל המצווה הנוראה של כיבוד אב ואם, וזה לשונו: כיבוד אב ואם ומוראם המה מצות עשה, שנאמר: "כבד את אביך ואת אימך", ונאמר: "איש אימו ואביו תיראו". והמה מהמצוות הגדולות, וחמורה שבחמורות. וכמה

גדול כוח מצוה זו, שהשווה הכתוב כבודו ומוראו יתברך לכבודם ומוראם, שהרי גם בו יתברך כתיב "כבד את ה' מהונך", וכתוב "את ה' אלוקיך תירא": כדרך שצווה על כבוד ויראת שמו הגדול והקדוש, כך צווה על כבודם ומוראם. ולפי הירושלמי² מעדיף כבודם: תני רבי שמעון בר יוחאי: גדול הוא כיבוד אב ואם, שהעדיפו יותר מכבודו. נאמר כאן "כבד...", ונאמר להלן "כבד את ה' מהונך". במה את מכבדו? מהונך: מפריש לקט... אבל כיבוד אב ואם: בין שיש לך ובין שאין לך - כבד, אפילו את מחזיר על הפתחים. עד כאן לשונו.

ובהמשך דבריו³ דן בשאלת הברכה על מצוות כיבוד אב ואם: ויש ששאלו: למה אין מברכין על מצוה זו? וכן על כמה מצות יש שאלה זו, כמו צדקה וגמילות חסדים וכיוצא באלו. ולעניות דעתי נראה: כיון שכל אומה ולשון עושים אותם, נכון שעושים מפני השכל, מכל מקום כיון שבבחינה שווים הם וההפרש הוא רק במחשבה שבלב, שאלו עושים מפני ציווי הקב"ה ואלו מפני השכל - לא תקנו ברכה על זה שיאמרו "אשר קדשנו במצותיו וצווננו..."

ראוי להוסיף בעניין זה, שהרי בנוסח הברכה נאמר "אשר קדשנו במצותיו", ולעומת מצוות סוכה, למשל, בה קדושת ישראל באה לביטוי בציווי לצאת מהבית שבעה ימים וללא ציווי זה, לא היינו עוזבים את בתינו בחורף ויוצאים ללון ולאכול תחת גג העשוי מענפים, הרי קדושת ישראל

1. סימן ר"מ א' 2. קידושין (פרק ראשון הלכה ז) 3. סימן ר"מ סעיף ד'

**כיבוד אב ואם היא
מהמצוות השכליות,
ונתפשטה בכל אומה
ולשון. וגם הכופרים
בתורה נזהרים בה
מפני השכל והטבע.**

לעילוי נשמת
מנחם מנדל בן יהושע דב
יוסף בן אברהם ניסן

לרפואה שלמה
ברכה ביילא בת מרים

לזרע של קיימא
בעילום שם

לזיווג
מאיר בן דבורה

להצלחה וס"ד
יהושע בן שרה

הורינו
הורים מן הלב

יו"ל ע"י ארגון הורינו לחיזוק מצוות כיבוד אב ואם
בנשיאות מרן הגה"צ רבי אורי וייסבלום שליט"א ובהכוונת גדולי ישראל
ע"ר 580780617 | רח' יוסלה רוזנבלט 2 ירושלים.

תרומות יתקבלו בברכה. אפשרויות הנצחה בעלון ובכלל פעולות הארגון לע"נ הוריהם או יקיריהם ולזכות פרנסה והצלחה, זש"ק וזיווג - למען ייטב לך!

לקבלת גיליון הורינו השבועי במייל כתבו לנו **"צורפו אותי"** לכתובת המייל, וכן לפניות בנושאי תוכן, פתרון חידת 'רב הנסתר' ולפרסום סיפורים אישיים
בנושאי כיבוד הורים: horeinuorg@gmail.com או בפקס: 077-6021640 | [Zelle: dedications@horeinu.org](mailto:dedications@horeinu.org)